

Arrest

nr. 339 451 van 14 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DELMOTTE
Rue Saint-Hubert 17
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. DELMOTTE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 28 oktober 2022. Zijn moeder dient in zijn hoofde op 10 december 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Op 22 augustus 2025 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 25 augustus 2025 aangetekend naar verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben, van Georgische origine te zijn en christen orthodox te zijn. U bent geboren op 18/12/2004 in Kareli en u woonde afwisselend bij uw grootouders in Kareli en Chasjoeri. In de periode voor uw vertrek verbleef u in Chasjoeri. Nadat uw ouders uiteen gingen, trouwde uw moeder N.

M. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx) met R. G. Samen kregen zij nog een zoon, uw halfbroer, genaamd G. G. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx). Sinds u in de 8e of 9e klas zat (i.e. het 2e of 3e middelbaar) hebt u uw stiefvader R. niet meer gezien.

In de loop van 2020 kwam u te weten dat uw moeder een relatie had met een vrouw, genaamd T. T. U merkte hen samen op en mensen begonnen over hen te roddelen. Aanvankelijk kende u een conflict met uw moeder en wilde u niets meer met haar te maken hebben. Hierdoor ging zij tijdelijk alleen wonen met uw broer G.. Verder kende u conflicten met uw burens. Zij maakten verbale opmerkingen en als het dreigde over te gaan tot een vechtpartij, ging u weg. Daarnaast werd u ook op school gepest door uw medeleerlingen omwille van uw moeder. Twee keer werden daarbij slagen uitgedeeld. Uiteindelijk kwam uw moeder terug naar het huis van uw grootmoeder in Chasjoeri. Zij besloot Georgië te verlaten omwille van de problemen die ze kende als gevolg van haar relatie met T. Op 11/06/2022 verliet zij Georgië samen met G.. Zij kwamen naar België en uw moeder diende op 15/06/2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Na haar vertrek sloot u zichzelf thuis op en wilde u niet meer naar buiten gaan. Omwille van deze psychologische moeilijkheden ging u naar een psycholoog. Uiteindelijk wilde u bij uw moeder en broer zijn en wilde u zich veilig en vrij voelen. U verliet Georgië op 28/10/2022 en kwam u naar België.

Op 10/01/2023 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek van uw moeder kennelijk ongegrond. Uw moeder ging hiertegen in beroep, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beoordeling van het CGVS op 17/07/2024 en besloot tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw moeder tekende geen cassatieberoep aan.

Op 10/12/2024 diende u een eigen verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Daarbij verwees u naar de problemen die u kende als gevolg van de relatie die uw moeder had met T. Bovendien verklaarde u dat u, uw broer en uw moeder na jullie vertrek dreigberichten hadden ontvangen van R. nadat hij op de hoogte kwam van de relatie van uw moeder met T.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort, screenshots van berichten tussen uw moeder en T., screenshots van dreigberichten van uw stiefvader R. aan u, uw broer en uw moeder, een kopie van een psychologisch verslag uit Georgië en kopieën van psychologisch verslagen uit België van uw broer G.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u zenuwachtig was. De tolk stelde vast dat u moeite had met het formuleren van correcte zinnen. Bovendien gaf de tolk aan dat uw Georgisch taalniveau laag was. Tot slot bleek bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat u moeite had om de vragen te begrijpen (CGVS, p. 3-4). Uit het door u neergelegde psychologische attest uit Georgië blijkt eveneens dat er sprake is van een vertraagde ontwikkeling en dat u moeite had met leren lezen en schrijven. Verder is er sprake van een organische hersenstoornis die zich uit in onder meer problemen met plannen en concentratie problemen (Zie administratief dossier, groene map). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u meermaals meegedeeld dat u het zeker op tijd moest aangeven als u een vraag niet begreep (CGVS, p. 2; 3; 5). Daarnaast werd de tolk toegestaan om – indien nodig – verduidelijking te vragen aan u als iets niet duidelijk was (CGVS, p. 4). Bovendien kan opgemerkt worden dat u verklaarde dat u zich mentaal en fysiek in staat voelde het interview te doen (CGVS, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd getracht om de vragen aan te passen zodat u het zeker begreep en werden enkele vragen meermaals gesteld. Bovendien werd u doorheen het gehoor meermaals gevraagd of u de vragen die tot dan toe waren gesteld had begrepen en werd u meegedeeld dat u op elk moment tijdens het interview iets mocht toevoegen. U gaf telkens aan dat u alle vragen had begrepen en u had geen opmerkingen (CGVS, p. 7; 11; 19). Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat het gehoor goed was verlopen, dat u de tolk goed verstond, dat u de vragen begreep en dat u niets wilde toevoegen (CGVS, p. 20). Tot slot vroeg u een kopie van de notities, waardoor u in de mogelijkheid was om eventuele opmerkingen te maken na het gehoor. Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat u bij de DVZ verklaarde dat u problemen hebt met uw zicht en dat u ademhalingsproblemen hebt omdat uw neus gebroken was (Vragenlijst DVZ, punt 29). Hierbij kan opgemerkt worden dat u bij aanvang het persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw medische toestand geen invloed zou hebben op het persoonlijk onderhoud. Daarnaast gaf u bij de DVZ aan dat dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ,

04.02.2025). U legde geen documenten neer ter staving van uw medische toestand. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Georgië, omwille van uw vrees voor vervolging omwille van het feit dat uw moeder N. M. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx) een relatie had met een vrouw. Er wordt door het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, noch dat u bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming beroept op de motieven die uw moeder aanhaalde in het kader van haar eigen verzoek. U verklaarde dat u enkel problemen had omwille van het feit dat uw moeder een relatie had met een vrouw en dat u verder geen problemen kende (CGVS, p. 19).

Er dient vastgesteld te worden dat het CGVS in haar beslissing van 10/01/2023 oordeelde dat er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die uw moeder kende met jullie familie en uw stiefvader R. als gevolg van haar relatie met T. Zo werd de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde problemen ondermijnd doordat haar actieve leven op sociale media niet strookte met haar stelling dat ze een zo teruggetrokken mogelijk leven probeerde te leiden in Georgië. Bovendien stemde de informatie op haar sociale media profiel niet overeen met de verklaringen die ze aflegde over het contact dat ze had met haar zus – uw tante – Ta. Verder werden een aantal ongerijmdheden vastgesteld met betrekking tot uw reactie op haar geardheid. Tot slot werd de vrees voor vervolging ondermijnd doordat uw moeder enerzijds vreesde gedood te worden door R. sinds 2020, maar anderzijds nog 2 jaar lang in Chasjoeri verbleef en makkelijk traceerbaar was. Het CGVS oordeelde dat uw moeder geen zicht bood op de werkelijke situatie. Bovendien konden als gevolg hiervan ook haar verklaringen over haar geardheid en haar relatie met T. niet zomaar voor waar aangenomen worden. Voor de volledige argumentatie van het CGVS kan dienstig verwezen worden naar de beslissing van uw moeder, die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Deze beoordeling werd bovendien op 17/07/2024 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), waardoor de beslissing in hoofde van uw moeder definitief is. Een kopie van het arrest werd eveneens toegevoegd aan het administratieve dossier. Het gegeven dat het CGVS de problemen die uw moeder aanhaalde reeds ongeloofwaardig bevond en het feit dat de beoordeling van het CGVS werd bevestigd door de RvV, doet reeds bij voorbaat in bijzonder sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Verder kan opgemerkt worden dat u een geheel ander verloop van de feiten schetste dan uw moeder. Uit de verklaringen van uw moeder bleek dat zij op 28/06/2020 – op dat moment was u 16 jaar oud – ruzie had met R., dat ze toen vertelde dat ze op vrouwen viel en dat toen iedereen van de familie te weten kwam dat zij op vrouwen viel. Hierbij zou ze vervolgens door R. en uw nonkel geslagen zijn (zie administratief dossier, blauwe map, beslissing 22/20360). U verklaarde echter dat u R. niet meer had gezien sinds u ongeveer 10 à 12 jaar oud was, dat u op de hoogte kwam van de relatie van uw moeder doordat u hen had gezien en roddels hoorde en dat u hierover ruzie had met haar. Tijdens deze ruzie waren enkel u en uw moeder aanwezig (CGVS, p. 8; 15-16). Bovendien bevestigde u ondubbelzinnig dat uw moeder en R. bij jullie thuis nooit ruzie hadden over haar geardheid (CGVS, p. 18). Uit uw overige verklaringen bleek eveneens dat u R. al enige tijd niet meer had gezien voor 2020 (CGVS, p. 10-11). Nadat u werd gewezen op het feit dat u en uw moeder geheel andere verklaringen aflegde, verklaarde u louter dat u het zich zo kan herinneren (CGVS, p. 19). Dit is vanzelfsprekend niet afdoende. Het feit dat u en uw moeder een totaal andere versie van de feiten schetsen omtrent de manier waarop u en uw familie te weten kwamen dat ze een relatie had met een vrouw, doet in bijzonder sterke mate afbreuk aan de door u aangehaalde problemen.

Tot slot – met betrekking tot de pesterijen die u op school kende en de problemen met uw burens als gevolg van de geardheid van uw moeder (CGVS, p. 15-17) – dient opgemerkt te worden dat deze niet zomaar voor waar kunnen aangenomen worden. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de vermeende problemen van uw moeder. Bovendien oordeelde het CGVS in het kader van het verzoek van uw moeder dat ze geen zicht bood op haar werkelijke situatie en bijgevolg haar geardheid en relatie met T. niet zomaar aangenomen kon worden, hetgeen door de RvV werd bevestigd (zie arrest RvV 310102, d.d. 17/07/2024, p. 10-11).

Uw documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beoordeling. Met betrekking tot de screenshots van de dreigberichten die u, uw broer en uw moeder zouden ontvangen hebben van R., dient opgemerkt te worden dat uw moeder deze reeds neerlegde in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. De RvV oordeelde dat deze berichten niet afkomstig zijn van een objectieve

bron. Bovendien werd gewezen op de beperkte bewijswaarde van dergelijke documenten omwille van de mogelijk inscenering en het feit dat er geen garantie geboden kan worden over de authenticiteit. De RvV oordeelde dat dergelijke berichten niet volstaan om een vrees voor vervolging aan te tonen (zie arrest RvV 310102, d.d. 17/07/2024, p. 4; 10-11). Eenzelfde conclusie kan worden getrokken met betrekking tot de screenshots van de Messengerberichten tussen uw moeder en T. Volledigheidshalve dient benadrukt te worden dat documenten enkel een geloofwaardig relaas kunnen ondersteunen, maar ze kunnen de aannemelijkheid van een ongeloofwaardig relaas niet herstellen.

Met betrekking tot het door u neergelegde psychologische verslag uit Georgië d.d. 07/10/22 dient opgemerkt te worden dat uw moeder dit eveneens neerlegde in het kader van haar eigen verzoek. Het CGVS oordeelde dat dergelijk verslag geen uitsluitel kan bieden over de feiten die aan de basis zouden liggen van eventuele psychologische moeilijkheden, hetgeen door de RvV werd bevestigd. De RvV voegde hier bovendien aan toe dat hieruit blijkt dat psychologische begeleiding voorhanden is in Georgië (zie arrest RvV 310102, d.d. 17/07/2024, p. 3; 13). Er werd echter wel rekening gehouden doorheen uw persoonlijk onderhoud met uw psychologische moeilijkheden (cfr supra). Tot slot legde u twee psychologische verslagen neer met betrekking tot uw broer G. G. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx). Vooreerst dient benadrukt te worden dat deze louter betrekking hebben op uw broer en dat hier bijgevolg in uw hoofde geen conclusies uit kunnen worden getrokken. Daarnaast legde uw moeder het psychologische attest d.d. 30/06/2023 reeds neer in het kader van haar eigen verzoek. De RvV oordeelde hierover dat het enkel een bewijs is van psychologische problemen, maar dat het eveneens geen uitsluitel kan bieden over de feiten die aan de basis zouden liggen van de psychologische moeilijkheden. De Raad stelt dat psychologen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kunnen schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden (zie arrest RvV 310102, d.d. 17/07/2024, p. 3-4). Tot slot werd in het attest van 09/07/2025 van Y. C. opnieuw gewezen op de psychologische moeilijkheden van uw broer. Daarbij werd uitstel gevraagd voor het persoonlijk onderhoud van uw broer op 16/07/2025, hetgeen door het CGVS werd verleend.

Op 1/08/2025 stuurde uw moeder uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud door. Zij verklaarde dat de meerderheid van wat u had verklaard foutief is als gevolg van uw mentale toestand. Uw moeder verklaarde dat zij u naar een psychiater zal sturen. Zij gaf aan dat u niet de verwachte maturiteit voor uw leeftijd hebt. Daarnaast verklaarde zij dat u – omwille van de trauma's die u meemaakte – niet in staat bent om te communiceren of te begrijpen wat er is gebeurd. Volgens haar heeft u geheugenverlies en kan u zich de zaken niet herinneren zoals ze waren. Vervolgens stelde ze onder meer dat u communicatieproblemen hebt en weinig praat. Ze gaf aan dat u zich niet gedraagt zoals kan verwacht worden van een jongvolwassene (zie e-mail N. M., d.d. 01/08/2025). Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat dit louter blote beweringen zijn. Uit het Georgisch psychologisch verslag blijkt weldegelijk dat u een achterstand kent, maar er is echter geen sprake van mogelijke geheugenproblemen. Bovendien dateert dit attest van oktober 2022. Bijgevolg staaft u op geen enkele wijze uw actuele psychologische toestand. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u niet in staat zou zijn om een correcte versie van de feiten te geven. Bovendien is het hoe dan ook weinig ernstig te noemen dat uw moeder – nadat u op het CGVS een geheel ander verloop van de feiten schetst en hiermee werd geconfronteerd (CGVS, p. 19) – louter stelt dat het grootste deel van uw verklaringen foutief is. Bijgevolg kan dit geen ander licht werpen op de bovenstaande vaststellingen.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en beroept hij zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Na een theoretische uiteenzetting, voornamelijk inzake de door hem geschonden geachte bepalingen, gaat verzoeker ten eerste in op de beoordeling in de bestreden beslissing inzake het voorhanden zijn van bijzondere procedurele noden in zijn hoofde en de toegekende steunmaatregelen. Vooreerst benadrukt verzoeker dat hij moeite heeft met het begrijpen en zich uitdrukken in het Georgisch. Onder verwijzing naar passages uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) stelt verzoeker dat de tolk, die tijdens zijn persoonlijk onderhoud aanwezig was, deze moeilijkheden ook heeft erkend. Hij verduidelijkt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud moeite had met het begrijpen van de vragen en dus ook met het beantwoorden ervan, en dat hij bepaalde vragen meerdere malen moest uitgelegd krijgen. Vervolgens wijst hij op zijn verklaring aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij het Georgisch minder beheerst en zich beter kan uitdrukken in het Engels, waarna hij stelt dat het persoonlijk onderhoud – gelet op deze moeilijkheden – had moeten worden aangepast en dat hij zich had kunnen laten bijstaan door een Engelstalige tolk. Bovendien benadrukt verzoeker dat hij met het tijdens de administratieve procedure neergelegde medisch rapport uit Georgië heeft aangetoond dat hij een vertraagde ontwikkeling heeft en moeite heeft met lezen en schrijven en dat hij problemen heeft met plannen en concentratie door de organische hersenstoornis waaraan hij lijdt. Hij meent dat hij, ondanks zijn goede wil, niet kon worden gehoord bij het commissariaat-generaal. Volgens hem waren de maatregelen die de commissaris-generaal in deze heeft genomen, zijnde het vragen of hij de vragen heeft begrepen, het aanpassen van de vragen en het herhalen van de vragen, duidelijk onvoldoende. Hij voegt hier nog aan toe dat zijn antwoorden aan het einde van het persoonlijk onderhoud, op de vraag of hij de vragen en de tolk had begrepen en wanneer hem gevraagd werd naar “*eventuele aanvulling van verduidelijkingen*”, bondig waren – hij antwoordde louter ja of nee – en niet aantonen dat er rekening werd gehouden met zijn specifieke procedurele behoeften.

Ten tweede gaat verzoeker in op de overweging van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat hij zijn verzoek om internationale bescherming baseert op de motieven die zijn moeder in het kader van haar beschermingsverzoek heeft aangehaald en dat deze motieven in het kader van haar verzoek ongeloofwaardig werden bevonden. Te dezen meent verzoeker dat, hoewel zijn verzoek zeker verband houdt met dat van zijn moeder, het feit dat het verzoek van zijn moeder werd afgewezen niet betekent dat zijn verzoek ook automatisch moet worden afgewezen. Hij benadrukt dat het verzoek van zijn moeder niet hetzelfde is als zijn verzoek en dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden beoordeeld. Volgens hem beroept hij zich op persoonlijke feiten van vervolging die door de verwerende partij niet in aanmerking worden genomen. Hij vervolgt dat hij ter ondersteuning van zijn verzoek dreigberichten van zijn stiefvader aan hemzelf en zijn halfbroer neerlegde. Luidens het verzoekschrift is verzoeker bang voor zijn stiefvader omwille van de bedreigingen, neemt hij deze bedreigingen zeer serieus en hebben deze bedreigingen een zeer ernstige impact op hem gehad vanwege zijn psychische problemen. Verzoeker besluit dat de verwerende partij de impact van deze bedreigingen op hemzelf – iemand die al verzwakt was door zijn psychische problemen – niet correct heeft ingeschat.

Ten derde is verzoeker het niet eens met de overweging van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat zijn versie van de gebeurtenissen verschilt van deze van zijn moeder. Te dezen benadrukt hij dat hij het verhaal tijdens zijn persoonlijk onderhoud vanuit zijn perspectief vertelde, zoals hij beleefde en zoals hij het zich herinnerde. Luidens het verzoekschrift mag hij zich niet baseren op het verhaal van zijn moeder, daar hij niet dezelfde gebeurtenissen meemaakte als zij en hij deze gebeurtenissen niet op dezelfde manier ervaarde. Hij verwijst naar volgende verklaring die hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aflegde: “*Zo ben ik vanbinnen*”. Tevens stelt hij dat zijn verklaringen consistent zijn en niet noodzakelijkerwijs overeen hoeven te komen met de verklaringen die zijn moeder heeft afgelegd in het kader van haar beschermingsverzoek. Hij besluit dat hij deze tegenstrijdigheden niet hoeft te rechtvaardigen of toe te lichten. Verzoeker vervolgt zijn betoog door te stellen dat zijn verklaring dat hij zijn moeder en stiefvader nooit in zijn aanwezigheid ruzie had zien maken geenszins onverenigbaar is met die van zijn moeder. Hij verduidelijkt dat hij jong was en dat zijn moeder hem destijds probeerde te beschermen.

Ten vierde hekelt verzoeker dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de pesterijen op school en de problemen die hij met de burens had omwille van de geaardheid van zijn moeder niet als bewezen worden beschouwd en dit andermaal verwijzend naar de beslissing genomen ten aanzien van zijn moeder. Hij meent, onder verwijzing naar passages uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud, dat hij echter het slachtoffer werd van persoonlijke daden van vervolging. Verzoeker besluit dat het aan de verwerende partij toekomt om rekening te houden met zijn relaas en niet dat van zijn moeder en dat de verwerende partij de bestreden beslissing onvoldoende motiveerde met betrekking tot de inhoud van het dossier van zijn moeder.

Ten vijfde, wat betreft de tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten, is verzoeker het er niet mee eens dat deze niet doeltreffend zijn omdat verschillende van deze documenten al door zijn moeder

werden voorgelegd naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming. Concreet betoogt verzoeker dat het passend is om rekening te houden met deze documenten omdat deze zijn verklaringen bevestigen. Daarnaast oppert hij dat het psychologisch rapport uit Georgië van 7 oktober 2022 de psychologische stoornissen waaraan hij lijdt vaststelt en het gebrek aan begrip van zijn kant tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaart. Hij herhaalt dat er, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt beweerd, onvoldoende rekening wordt gehouden met deze moeilijkheden.

Ten slotte gaat verzoeker in op de overweging van de bestreden beslissing dat de e-mail van zijn moeder van 1 augustus 2025 geen ander licht kan werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing. Wat betreft het feit dat deze e-mail afkomstig is van zijn moeder en niet van hemzelf, stelt hij dat zijn moeder de aandacht wilde vestigen op de hersenaandoeningen waaraan hij lijdt. Hij voegt hieraan toe dat zij zich baseerde op het Georgisch psychologisch rapport van 7 oktober 2022 en dat zijn toestand werd bevestigd tijdens het persoonlijk onderhoud op 16 juli 2025, alwaar de tolk, de *protection officer* en zijn advocaat zijn moeilijkheden konden observeren.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door

de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis, zoals ook blijkt uit het door verzoeker in het verzoekschrift ingeroepen artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. In de mate dat verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze

motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijk geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband vooreerst op goede gronden het volgende geoordeeld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u zenuwachtig was. De tolk stelde vast dat u moeite had met het formuleren van correcte zinnen. Bovendien gaf de tolk aan dat uw Georgisch taalniveau laag was. Tot slot bleek bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat u moeite had om de vragen te begrijpen (CGVS, p. 3-4). Uit het door u neergelegde psychologische attest uit Georgië blijkt eveneens dat er sprake is van een vertraagde ontwikkeling en dat u moeite had met leren lezen en schrijven. Verder is er sprake van een organische hersenstoornis die zich uit in onder meer problemen met plannen en concentratie problemen (Zie administratief dossier, groene map). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u meermaals meegedeeld dat u het zeker op tijd moest aangeven als u een vraag niet begreep (CGVS, p. 2; 3; 5). Daarnaast werd de tolk toegestaan om – indien nodig – verduidelijking te vragen aan u als iets niet duidelijk was (CGVS, p. 4). Bovendien kan opgemerkt worden dat u verklaarde dat u zich mentaal en fysiek in staat voelde het interview te doen (CGVS, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd getracht om de vragen aan te passen zodat u het zeker begreep en werden enkele vragen meermaals gesteld. Bovendien werd u doorheen het gehoor meermaals gevraagd of u de vragen die tot dan toe waren gesteld had begrepen en werd u meegedeeld dat u op elk moment tijdens het interview iets mocht toevoegen. U gaf telkens aan dat u alle vragen had begrepen en u had geen opmerkingen (CGVS, p. 7; 11; 19). Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat het gehoor goed was verlopen, dat u de tolk goed verstond, dat u de vragen begreep en dat u niets wilde toevoegen (CGVS, p. 20).”

Deze overwegingen zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de opmerkingen die de tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal optredende tolk bij aanvang van het persoonlijk onderhoud maakte en naar de inhoud van het medisch verslag uit Georgië van 7 oktober 2022. De Raad benadrukt dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat deze elementen mee in rekening werden gebracht wanneer besloten werd dat er in hoofde van verzoeker bijzondere procedurele noden bestaan. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat de steunmaatregelen die door de commissaris-generaal genomen werden ten gevolge van deze conclusie niet afdoende zouden zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, komen de maatregelen die de *protection officer* nam om zeker te zijn dat verzoeker, de tolk en hijzelf elkaar goed begrepen, wel degelijk als afdoende over om tegemoet te komen aan de moeilijkheden die in hoofde van verzoeker kunnen worden aangenomen. Door de tolk toe te laten bijkomende verduidelijking te vragen indien nodig en door zelf meermaals vragen te stellen om zich ervan te vergewissen dat verzoeker de hem gestelde vragen goed begreep en deze te herhalen, kwam de *protection officer* tegemoet aan de moeilijkheden die boven kwamen bij aanvang van het persoonlijk onderhoud en die volgen uit het Georgisch medisch attest. Dat verzoeker op het einde van het persoonlijk onderhoud kort zou antwoorden op bepaalde vragen over het verloop van het persoonlijk onderhoud, doet hier – mede gelet op het feit dat de vragen waarnaar hij verwijst op zich geen verdere verduidelijking behoeven als hij bevestigde dat hij iedereen alsook de gestelde vragen goed begreep – geen afbreuk aan. De Raad stelt vast dat uit een globale lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud naar voren komt dat verzoeker, met behulp van de verleende steunmaatregelen en ondanks zijn taal- en ontwikkelingsachterstand, precieze verklaringen en beschrijvingen kon geven en hieruit kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Verzoeker toont overigens niet concreet aan welke

bijkomende steunmaatregelen dan wel hadden moeten zijn genomen en hoe dit de strekking van de bestreden beslissing had kunnen beïnvloeden.

Verder hekelt verzoeker dat hij aan het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij zich beter kon uitdrukken in het Engels dan in het Georgisch en dat hij desondanks zijn persoonlijk onderhoud diende af te leggen met een tolk Georgisch. De Raad stipt in dit verband vooreerst aan dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelf aangaf bijstand te verzoeken van een tolk die het Georgisch machtig is tijdens het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, map 'DVZ', 'Bijlage 26'). Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de 'Verklaring betreffende de procedure' van 4 februari 2025, blijkt verder dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde de hulp van een tolk te verlangen en dat hij het Georgisch voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Dat verzoeker eveneens in dit document aangaf verder de Engelse taal te spreken, doet geen afbreuk aan zijn verzoek tot bijstand van een tolk.

Vervolgens stelt de Raad, samen met de verwerende partij, vast dat verzoekers moeder opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud doorstuurde naar de verwerende partij. Zij gaf hierin aan dat de meerderheid van wat verzoeker had verklaard foutief was, als gevolg van zijn mentale toestand, dat zij hem naar een psychiater zal sturen en dat hij niet de verwachte maturiteit voor zijn leeftijd heeft. Daarnaast verklaarde zij dat verzoeker – omwille van de trauma's die hij meemaakte – niet in staat is om te communiceren of te begrijpen wat er is gebeurd. Volgens haar heeft hij geheugenverlies en kan hij zich de zaken niet herinneren zoals zij waren. Vervolgens stelde zij onder meer dat hij communicatieproblemen heeft en weinig praat (administratief dossier, e-mail N. M. d.d. 1 augustus 2025). In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, vindt slechts een deel van wat zijn moeder in de opmerkingen op de notities aangaf weerslag in het tot op heden enig voorliggend Georgisch psychologisch attest van 7 oktober 2022 en waarin wel degelijk gesteld wordt dat verzoeker een achterstand kent zonder dat er evenwel sprake is van mogelijke geheugenproblemen. Deze problemen betreffen dan ook een loutere blote bewering en kunnen geenszins worden aangenomen. Dit is des te meer het geval daar het weinig ernstig te noemen is dat verzoekers moeder – nadat zij via de notities van het persoonlijk onderhoud te weten kwam dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud een geheel ander verloop van de feiten schetste en hiermee geconfronteerd werd – louter stelt dat het grootste deel van zijn verklaringen foutief is, omwille van geheugenproblemen. De Raad benadrukt in deze dat het niet het feit is dat verzoekers moeder deze e-mail stuurde dat niet ernstig is, doch wel het feit dat er na ontvangst van de notities van het persoonlijk onderhoud, alwaar verzoeker volledig andere verklaringen dan zijn moeder aflegde en hiermee geconfronteerd werd, louter wordt gesteld dat de meerderheid van verzoekers verklaringen foutief is door zijn ontwikkelingsachterstand. Daarentegen blijkt uit het Georgisch medisch verslag wel dat verzoeker een mentale achterstand kent. Dit werd door de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud, alsook in de bestreden beslissing erkend en hiermee werd – gelet op het voorgaande – op afdoende wijze rekening gehouden. Door, nadat zijn moeder via de notities van het persoonlijk onderhoud te weten kwam dat hij volledige andere verklaringen aflegde en hiermee geconfronteerd wordt tijdens zijn persoonlijk onderhoud, louter te stellen dat verzoekers verklaringen foutief waren omwille van deze achterstand, kan aan deze beoordeling geen afbreuk worden gedaan.

Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ook nog terecht het volgende:

“Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat u bij de DVZ verklaarde dat u problemen hebt met uw zicht en dat u ademhalingsproblemen hebt omdat uw neus gebroken was (Vragenlijst DVZ, punt 29). Hierbij kan opgemerkt worden dat u bij aanvang het persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw medische toestand geen invloed zou hebben op het persoonlijk onderhoud. Daarnaast gaf u bij de DVZ aan dat dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, 04.02.2025). U legde geen documenten neer ter staving van uw medische toestand. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het voorgaande, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd – onder meer door zijn stiefvader – omwille van het feit dat zijn moeder een relatie had met een vrouw. Verder verklaarde verzoeker geen problemen te kennen.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals vastgesteld in het Verdrag van Genève, heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt. Vooreerst (i) kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers vermeende problemen met zijn stiefvader omwille van de geaardheid van zijn moeder. Enerzijds (a) wijst de commissaris-generaal op het feit dat er in het kader van het beschermingsverzoek van zijn moeder reeds geoordeeld werd dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die zij kende met haar familie en zijn stiefvader R. als gevolg van haar relatie met een vrouw. Anderzijds (b) schetste verzoeker een geheel ander verloop van de feiten over de manier waarop verzoeker en de familie te weten kwamen dat zijn moeder een relatie had met een vrouw. Daarnaast (ii) oordeelt de commissaris-generaal dat de door verzoeker aangehaalde pesteringen op school en problemen met de burens als gevolg van de geaardheid van zijn moeder niet zomaar als waar kunnen aangenomen worden. Tot slot (iii) kunnen de bij de notities van het persoonlijk onderhoud gemaakte opmerkingen en de door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het volharden in zijn problemen en vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.7.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.7.3. Vooreerst oordeelt de Raad, net als de verwerende partij, dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende problemen met zijn stiefvader R. en de familie van zijn moeder, omwille van de geaardheid van zijn moeder.

In eerste instantie wordt de geloofwaardigheid van verzoekers problemen reeds ernstig ondermijnd door het feit dat in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder op definitieve wijze werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat zij problemen kende met de familie en haar huidige man – verzoekers stiefvader – omwille van haar relatie met een vrouw en bij uitbreiding aan haar seksuele geaardheid op zich. De commissaris-generaal oordeelde in de beslissing die op 10 januari 2023 genomen werd ten aanzien van verzoekers moeder dat de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde problemen ondermijnd wordt doordat haar actieve leven op sociale media niet strookte met haar stelling dat zij een zo teruggetrokken mogelijk leven probeerde te leiden in Georgië. Bovendien stemde de informatie op haar sociale media profiel, aldus de commissaris-generaal, niet overeen met de verklaringen die ze aflegde over het contact dat zij had met haar zus – verzoekers tante – Ta. Verder stelde de commissaris-generaal een aantal ongerijmdheden vast met betrekking tot verzoekers reactie op haar geaardheid. Tevens werd de vrees voor vervolging ondermijnd doordat zijn moeder enerzijds vreesde gedood te worden door R. sinds 2020, maar anderzijds nog twee jaar lang in Chasjoeri verbleef en makkelijk traceerbaar was. Tot slot oordeelde de commissaris-generaal dat, gelet op het feit dat zijn moeder geen zicht bood op haar werkelijke situatie, haar verklaringen over haar geaardheid en haar relatie met Te. op zich ook niet zomaar voor waar konden worden aangenomen. Deze beoordeling werd door de Raad bevestigd bij arrest nr. 310 102 van 17 juli 2024.

In weerwil tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, leidt het feit dat op definitieve wijze werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat zijn moeder problemen kende met de familie en haar huidige man – verzoekers stiefvader – omwille van haar relatie met een vrouw en bij uitbreiding aan haar seksuele geaardheid op zich, wel degelijk tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat hij omwille van dezelfde redenen en met dezelfde personen problemen zou kennen. Bovendien benadrukt de Raad dat, mede gelet op het voorgaande en hetgeen volgt, geenszins kan worden gesteld dat verzoekers verzoek wordt afgewezen louter op grond van de beoordeling van het beschermingsverzoek van zijn moeder, noch dat zijn verzoek niet op individuele wijze werd beoordeeld. Het louter hernemen van zijn verklaringen vermag hieraan geen afbreuk te doen.

Daarnaast treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de geloofwaardigheid van verzoekers problemen volledig onderuit gehaald wordt door de vaststelling dat verzoeker een geheel ander verloop van de feiten schetste dan zijn moeder. De bestreden beslissing luidt in dit verband terecht als volgt:

“Uit de verklaringen van uw moeder bleek dat zij op 28/06/2020 – op dat moment was u 16 jaar oud – ruzie had met R., dat ze toen vertelde dat ze op vrouwen viel en dat toen iedereen van de familie te weten kwam dat zij op vrouwen viel. Hierbij zou ze vervolgens door R. en uw nonkel geslagen zijn (zie administratief dossier, blauwe map, beslissing 22/20360). U verklaarde echter dat u R. niet meer had gezien sinds u ongeveer 10 à 12 jaar oud was, dat u op de hoogte kwam van de relatie van uw moeder doordat u hen had gezien en roddels hoorde en dat u hierover ruzie had met haar. Tijdens deze ruzie waren enkel u en uw moeder aanwezig (CGVS, p. 8; 15-16). Bovendien bevestigde u ondubbelzinnig dat uw moeder en R. bij jullie thuis nooit ruzie hadden over haar geaardheid (CGVS, p. 18). Uit uw overige verklaringen bleek eveneens dat u R. al enige tijd niet meer had gezien voor 2020 (CGVS, p. 10-11). Nadat u werd gewezen op het feit dat u en uw moeder geheel andere verklaringen aflegde, verklaarde u louter dat u het zich zo kan herinneren (CGVS, p. 19). Dit is vanzelfsprekend niet afdoende.”

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij verklaarde dat hij zijn moeder en stiefvader nooit in zijn aanwezigheid ruzie had zien maken en dat deze verklaring geenszins onverenigbaar is met de verklaring van zijn moeder. Hij voegt hieraan toe dat hij jong was en zijn moeder hem destijds probeerde te beschermen. In zoverre hij hiermee insinueert dat voormelde verklaringen van hemzelf en zijn moeder moeten worden gelezen alsof de ruzie tussen haar en R. wel had plaatsgevonden, maar zijn moeder – uit bescherming van haar zoon – ervoor zorgde dat verzoeker hier niet van op de hoogte was en eventueel reeds langere tijd geen contact meer had met R. en hij dit te weten kwam op de door hem in het kader van zijn beschermingsverzoek geschetste wijze, wijst de Raad op het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers moeder bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde dat verzoeker, net als de rest van de familie, vernam dat zij een relatie had met een vrouw (administratief dossier, map landeninformatie, beslissing moeder). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud van zijn moeder, die in het administratief dossier zijn opgenomen, blijkt dat verzoeker aanwezig zou zijn geweest bij deze ruzie en zijn moeder ook bedreigd zou hebben (administratief dossier, map landeninformatie, notities persoonlijk onderhoud moeder, p. 15). Deze versie van de feiten vindt aldus geen weerslag in het administratief dossier en dit betoog kan voormelde tegenstrijdigheden niet verschonen.

Dat verzoeker zijn verhaal vanuit zijn perspectief vertelde, zoals hij het beleefde en zich herinnert kan ook geen verschoning bieden voor voormelde tegenstrijdigheden. Deze tegenstrijdigheden over een kernelement van hun relaas zijn immers dermate flagrant dat er niet kan gesproken worden van een verschil in beleving of herinnering. Ook kan verzoeker niet gevolgd worden in zijn betoog dat zijn verklaringen niet noodzakelijkerwijze moeten overeenstemmen met deze van zijn moeder. Gelet op het feit dat dit een kernelement betreft van het relaas dat zij allebei voorhouden, mag wel degelijk verwacht worden dat zij hierover consistente verklaringen afleggen.

Wat betreft de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde *screenshots* van dreigberichten die hij, zijn halfbroer en zijn moeder zouden hebben gekregen van zijn stiefvader, wijst de Raad naar het gestelde hierover onder punt 2.3.7.6. van het onderhavig arrest.

Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat de bedreigingen van zijn stiefvader een zeer ernstige impact op hem hadden vanwege zijn psychologische problemen en dat de verwerende partij deze impact verkeerd inschatte en hiermee insinueert dat de impact van de bedreigingen op hemzelf anders was dan de impact die deze hadden op zijn moeder, onderstreept de Raad dat uit het voorgaande genoegzaam blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen die verzoekers stiefvader uitte ten aanzien van zijn moeder en hemzelf omwille van de geaardheid van zijn moeder.

Volledigheidshalve wijst de Raad op verzoekers verklaring dat hij geen andere problemen kende dan de problemen omwille van de vermeende geaardheid van zijn moeder (*ibid.*, p. 19), zodat kan aangenomen worden dat er geen andere problemen waren met verzoekers stiefvader.

2.3.7.4. Bovendien kan geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid uit de door verzoeker verklaarde pesterijen op school en de problemen die hij kende met de burens, omwille van de vermeende geaardheid van zijn moeder.

Te dezen herhaalt de Raad dat in het kader van het beschermingsverzoek van verzoekers moeder op definitieve wijze werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die zij beweerde te kennen omwille van haar seksuele geaardheid en bij uitbreiding aan haar seksuele geaardheid op zich. Gelet op deze vaststellingen in het kader van het beschermingsverzoek van verzoekers moeder, om wiens

geaardheid het uiteindelijk draait, kunnen de problemen van verzoeker op school en met zijn burens omwille van de geaardheid van zijn moeder niet zomaar voor waar worden aangenomen.

Bovendien voegt de Raad nog toe dat, zelfs indien de door verzoeker aangehaalde problemen worden aangenomen – *quod non* – deze problemen op school en met de burens onvoldoende zwaarwichtig zijn om in aanmerking te worden genomen als vervolging. Wat betreft de problemen op school, stelt de Raad vast dat verzoeker zelf verklaarde dat dit voornamelijk ging over beledigingen en in mindere mate over vechtpartijen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Verder stelde hij dat de beledigingen vooral verbaal waren, dat het twee keer bijna tot een vechtpartij kwam en dat er – nadat hem werd gevraagd of er dan effectief fysiek geweld werd gebruikt – toen klappen werden uitgedeeld (*ibid.*, p. 17). Hoewel dergelijke incidenten betreurenswaardig zijn, kunnen deze niet als vervolging worden aangemerkt. Hetzelfde kan gesteld worden over de problemen met de burens. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat dit voornamelijk roddels en verbale beledigingen betroffen (*ibid.*, p. 16).

Het in het verzoekschrift louter herhalen van verzoekers verklaringen inzake deze vermeende persoonlijke daden van vervolging is niet van aard afbreuk te doen aan het voorgaande.

Volledigheidshalve wijst de Raad op verzoekers verklaring dat hij geen andere problemen kende dan de problemen omwille van de vermeende geaardheid van zijn moeder (*ibid.*, p. 19), zodat kan aangenomen worden dat er geen andere problemen waren op school of met de burens.

2.3.7.5. Verder oordeelt de Raad, in navolging van de verwerende partij en gelet op het gestelde hierover onder punt 2.3.6. van het onderhavig arrest, dat de opmerkingen bij de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud die zijn moeder per e-mail op 1 augustus 2025 aan de commissaris-generaal overmaakte, niet van aard zijn afbreuk te doen aan de voormelde pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen.

2.3.7.6. Voorts, wat betreft de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten, wordt in de bestreden beslissing met recht het volgende geoordeeld:

“Met betrekking tot de screenshots van de dreigberichten die u, uw broer en uw moeder zouden ontvangen hebben van R., dient opgemerkt te worden dat uw moeder deze reeds neerlegde in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. De RvV oordeelde dat deze berichten niet afkomstig zijn van een objectieve bron. Bovendien werd gewezen op de beperkte bewijswaarde van dergelijke documenten omwille van de mogelijk inscenering en het feit dat er geen garantie geboden kan worden over de authenticiteit. De RvV oordeelde dat dergelijke berichten niet volstaan om een vrees voor vervolging aan te tonen (zie arrest RvV 310102, d.d. 17/07/2024, p. 4; 10-11). Eenzelfde conclusie kan worden getrokken met betrekking tot de screenshots van de Messengerberichten tussen uw moeder en T. Volledigheidshalve dient benadrukt te worden dat documenten enkel een geloofwaardig relaas kunnen ondersteunen, maar ze kunnen de aannemelijkheid van een ongeloofwaardig relaas niet herstellen.

Met betrekking tot het door u neergelegde psychologische verslag uit Georgië d.d. 07/10/22 dient opgemerkt te worden dat uw moeder dit eveneens neerlegde in het kader van haar eigen verzoek. Het CGVS oordeelde dat dergelijk verslag geen uitsluitel kan bieden over de feiten die aan de basis zouden liggen van eventuele psychologische moeilijkheden, hetgeen door de RvV werd bevestigd. De RvV voegde hier bovendien aan toe dat hieruit blijkt dat psychologische begeleiding voorhanden is in Georgië (zie arrest RvV 310102, d.d. 17/07/2024, p. 3; 13). Er werd echter wel rekening gehouden doorheen uw persoonlijk onderhoud met uw psychologische moeilijkheden (cfr supra). Tot slot legde u twee psychologische verslagen neer met betrekking tot uw broer G. G. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx). Vooreerst dient benadrukt te worden dat deze louter betrekking hebben op uw broer en dat hier bijgevolg in uw hoofde geen conclusies uit kunnen worden getrokken. Daarnaast legde uw moeder het psychologische attest d.d. 30/06/2023 reeds neer in het kader van haar eigen verzoek. De RvV oordeelde hierover dat het enkel een bewijs is van psychologische problemen, maar dat het eveneens geen uitsluitel kan bieden over de feiten die aan de basis zouden liggen van de psychologische moeilijkheden. De Raad stelt dat psychologen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kunnen schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden (zie arrest RvV 310102, d.d. 17/07/2024, p. 3-4). Tot slot werd in het attest van 09/07/2025 van Y. C. opnieuw gewezen op de psychologische moeilijkheden van uw broer. Daarbij werd uitstel gevraagd voor het persoonlijk onderhoud van uw broer op 16/07/2025, hetgeen door het CGVS werd verleend.”

In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift laat uitschijnen, is het feit dat een deel van de door hem neergelegde documenten reeds in het kader van het beschermingsverzoek van zijn moeder werden neergelegd en beoordeeld wel degelijk relevant en kan wel degelijk verwezen worden naar de redenen die aldaar werden aangehaald om deze niet aan te merken als bewijs van hun gelijkaardige vrees voor vervolging. Dat het Georgisch psychologisch attest van 7 oktober 2022 op zijn persoon betrekking heeft, wordt niet betwist. Met de inhoud van dit attest werd reeds rekening gehouden bij de beoordeling van de

bijzondere procedurele noden, zoals blijkt uit het gestelde onder punt 2.3.6. van het onderhavig arrest. Daarnaast kan dit stuk, om dezelfde redenen als aangehaald in het kader van het beschermingsverzoek van zijn moeder, niet dienen als bewijs van de aangehaalde vrees voor vervolging. Wat betreft de twee psychologische verslagen inzake verzoekers broer, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat verzoeksters moeder slechts één van de twee verslagen neerlegde in het kader van haar beschermingsverzoek. De commissaris-generaal verwijst terecht naar het gestelde over dit attest in het kader van het beschermingsverzoek van verzoekers moeder en voegt hieraan toe dat dit geen betrekking heeft op zijn persoon. Ook het nog niet eerder neergelegde attest kan, omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen redenen, niet aangenomen worden als bewijs of afbreuk doen aan het voorgaande. Dat de inhoud van deze documenten overeen zou stemmen met verzoekers verklaringen, doet geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen waaruit blijkt dat deze stukken niet kunnen gezien worden als bewijs van de door hem voorgehouden vrees, noch afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat het door verzoeker neergelegde paspoort betrekking heeft op zijn identiteit, hetgeen niet betwist wordt.

2.3.7.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

2.3.7.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.8.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoot waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviserd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.8.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Door de Raad kan, mede gelet op het voorgaande, in hoofde van de verwerende partij geen manifeste appreciatiefout worden ontwaard.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Waar verzoeker subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS